

הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

זכר לביכורים*

אחים חביבים, בנהלל והסביבה, שלו' רב,

אחי היקרים!

זכר הביכורים שהונהג להיות נחגג בארצנו בתחיתה בקשר עם חג השבועות, הוא מכמה פנים מעוררנו ונותן לנו חדות נפש, אמנם לא בכורים רק זכר לביכורים אנו חוגגים כעת. אנחנו לא נהיה מהמסתפקים במועט בשיבת שבותינו, כל זמן שזרים שולטים על מקום בית חיינו, כל זמן שהננו רצוצי משפט גם בתוך ביתנו הלאומי, כל זמן שאין לנו כח לכנס את רוב עמנו המעונה אל אדמת קדשנו, ולסדרו בגאון עולם כימי קדם שהמקדש והממלכה בכל מילואיהם הם הם תוי החיים השלמים הללו. אין אנו יכולים לומר את השם המלא "בכורים" המקושר עם הקודש והמקדש, שהוא מקושר עם החירות והממלכה העצמית בכל ההוד המלא שלנו. אבל רטית נופש היא לנו גם המחיה הזעירה גם הצד הזעיר של הפדות ההולך ומתגלה ע"י מפעלינו הבניינים, שהנכם אחים אהובים אקטיבים בו במסירתכם החלוצית המפליאה.

ובכן זכר לביכורים טוב ונאה הוא לנו וברוכים תהיו על השתתפותכם הנהדרת ועל המאמץ וההוד אשר הנכם נותנים בזה לקרן הקימת לישראל. אבל זכרו את התנאי היסודי שהוא ההוקרה כלפי אוצר החיים של נחלת האבות שבו גנוז הוא סוד חיינו, על כן ככל ההתלהבות הקדושה גם מפני האור הדקיק של התחיה הלאומית ההולכת ומקרנת את פנינו במ כעת, אל נא תשכחו את המקור החי המפכה לנו, את אור החיים בכל מלואו ונצחו, זאת היא קדושת המסורת קדושת התורה אשר בעבורה באש ובמים באנו, והיא היא, אשר היא מחיה את רוחנו לעד באור חייה הנפלאים.

* מכתב מיום י"ט אייר תרצ"ג. נמסר ע"י הרב זאב נוימן, ותודתנו נתונה לו.

זכר לביכורים

ובשביל כך כבר הוסכם והונהג שהכינוס וכל עניני החגיגה השייכים לזה לא יהיו ביום טוב עצמו כי אם ביום אסרו חג וחלילה לשנות מזה, שלא להביא חילול יום החג הקדוש ע"י הזכר הנכבד הזה. ואל נא תחללו חלילה את היום הקדוש, יום הבכורים, שהוא ג"כ זמן מתן תורתנו, במלאכת עבודה האסורה. התעוררו ובאו והרנינו לאות התחלת מפעלי חיי האומה על ארץ ירושתה הנצחית והקדישו את אשר יקדשו כל עם ישראל הגוי כולו, שומר האמונים ונוצר חיי העם לדורות עולמים. הכינו בשביל יום החגיגה של זכר הביכורים שיהיה ביום אסרו חג אחר חצות היום, ואת אשר דרושים להכין לפני החג הקדוש או אחריו, אבל יום החג הקדוש יום הביכורים עצמו יהיה לכם, כמו לכל ישראל, שבתון מקרא קודש וחדוות ד' יהיה מעוזכם. בטוח אני שבזה יגדל כבודנו ויחזק רוחנו ללכת בצעדי און לקראת המעלה העומדת אחר כתלנו שהיא צפייתנו הדורית של העתיד הגדול לעמנו, שהנביאים העומדים לאור עמים ממנו יצאו, ובטוחים אנו שגם לעתיד תהיה ארצנו ארץ החזון הגדול לאושר האדם גם אחרי נפלו.

הקשיבו אחים, ולכו בדרך הרוממה המתאימה לגוי קדוש על אדמת קדשו,

אחיכם הנאמן המסור לעבודתכם בכל לב.